

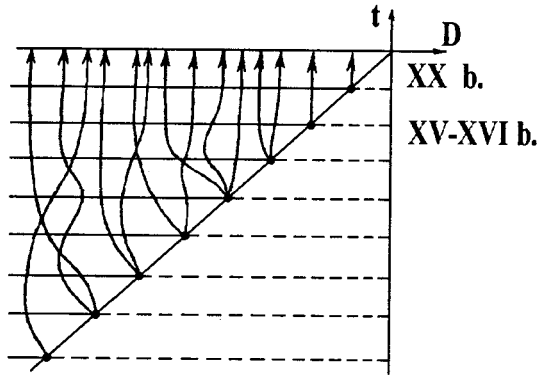
гедишта каснијих хронолога).

На сл. 0.3. условно је приказана потпуна слика еволуције датирања древних догађаја. Свака следећа епоха ствара своје гедиште о датирању догађаја прошлости. Ова гедишта (хронолошке верзије) могу да се мењају у току времена (примери следе у књизи).

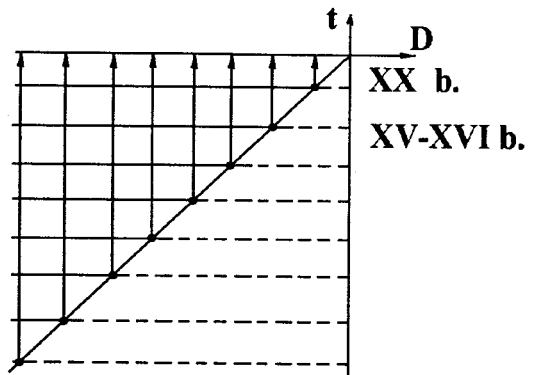
Почев од XVI-XVII в. (в. сл. 0.3.) верзија хронологије створена радовима Ј. Скалигера и Д. Петавијуса⁵ "очвршћује" и наша савремена тачка гедишта у основним цртама се поклапа са верзијом Скалигера и Петавијуса.

На сл. 0.3. то се види по "изравнавању" линија које представљају еволуцију датирања. Оне постају блиске вертикалним одсечцима. Данас ми добро знамо управо ту последњу верзију. Али практично је врло мало познато о свим претходним верзијама, које су се често битно разликовале од садашње. Другим речима, на сл. 0.3. ми добро знамо горњи ред, на коме су представљени датуми $D(T, 1989)$. Али ми мало знамо о свим осталим доњим редовима, којих има јако много. Дакле, од нас је данас засад сакривена огромна основа хронолошког леденог брега унутар кога је формирана данас прихваћена верзија древне хронологије. Главно питање формулисано у критичком делу књиге односи се на овај "подводни део". Управо у том смислу смо давали велики значај верзијама древне хронологије којих су се држали рани хронолози из X-XV в.

Разјаснимо (у терминима сл. 0.1-0.3) шта би била тачна, реална хронологија. То је хронологија у којој би се еволуција древних датума представљала практично вертикалним одсечцима (сл. 0.4). Само у том случају би се за данас прихваћене датуме древних догађаја могло сматрати да одговарају реалности. Да би проверили да ли овај услов задовољава данас прихваћена верзија хронологије древности, било би неопходно

Сл. 0.3

Сл. 0.4

⁵ Јосиф Јустус де Скалигер (1540-1609), оснивач научне хронологије; Дионисије Петавијус (1583-1652), хронолог и припадник језуитског реда - прим. прев.